

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.415/2025/7.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	ügyvédi iroda1 (felperesi képviselő címe, eljáró ügyvéd dr. Szili-Nagy Noémi Judit)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos
A felperesi érdekelt:	felperesi érdekelt1 (felperesi érdekelt1 címe)
A felperesi érdekelt képviselője:	ügyvédi iroda2 (érdekelti képviselő címe, eljáró ügyvéd: dr. Rátky Miklós)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben indult közigazgatási jogvita (D.54/32/2024.)
A fellebbezést benyújtó fél:	felperesi érdekelt (30. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 103.K.701.317/2024/29. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 224.000 (kétszázhuszonnégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperesi érdekeltet, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés szempontjából releváns tényállás

[1] Az érdekelt mint ajánlatkérő 2023. július 3. napján a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része alapján irányadó szabályok szerint nyílt közbeszerzési eljárást indított „Vasúti tömegárú fuvarozás, fuvarozási keretszerződés” tárgyában. A felhívás II.2.5) pontjában értékelési szempontként minőségi kritériumként előírta, hogy „a teljesítésbe bevonásra kerülő vontató járművek közül hány darab rendelkezik minimum 6500 kW teljesítménnyel? (min. 0, max. 2 db) Súlyszám: 20.” A felhívás II.2.7) pontja szerint a szerződés, a keretmegállapodás vagy a dinamikus beszerzési rendszer időtartama: Kezdés: 01/09/2023, Befejezés: 31/12/2024, a szerződés 1 év időbeli pocióval meghosszabbítható. A felhívás IV.3. 17.1.3./17.1.4. pontja szerint a megajánlás alátámasztására bemutatott vontatójárművek rendelkezésre állását igazoló dokumentumot (eszköz nyilvántartó lap, számla, bérleti szerződés stb.), a vontató járművekre a hatóság által kiadott típusengedélyt, üzembe helyezési engedélyt kell csatolni.

[2] Az eljárásban három ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, köztük a felperes; utóbbi az ajánlatában két vontatójárműhöz egyenként kettő-kettő, szinkronüzemben működtetendő mozdonyt (BR186 TRAXX MS, BR187 TRAXX AC3, BR187 TRAXX AC3, BR187 TRAXX AC3) jelölt meg. Az ajánlathoz csatolt, a megajánlott mozdonyokra kiterjedő bérleti szerződés három oldal terjedelmű – keltezés, aláírás és bélyegző nélküli – kivonata szerint a bérleti szerződés 24 oldalból áll; azt a felek 2023. április 24. napján kelt keretmegállapodás alapján kötötték. A bérleti szerződés kivonat tartalmából a bérbe adott mozdonyok azonosíthatóak, a 3. oldala szerint a bérleti megállapodás 2023. május 15. napján lépett hatályba és akkor szűnik meg, amikor a mozdonyok a keretmegállapodás és a bérleti megállapodás előírásainak megfelelően a bérbeadónak visszaszolgáltatásra kerülnek. A BR 187-es AC3 mozdonyok ajánlathoz csatolt típusengedélyére vonatkozó korlátozás szerint azok más vontatójárművel szinkron üzemben nem közlekedhetnek. A felperes az érdekelt által 2023. augusztus 3. napján küldött hiánypótlási felhívására és felvilágosításkérésére adott válaszként a bérleti szerződés három oldal terjedelmű kivonatának keltezéssel, aláírással és bélyegzőlenyomattal ellátott példányát megküldte, és nyilatkozott arról, hogy a vontatójárművek – 2-2 összekapcsolt és szinkronüzemben üzemeltetett mozdony – együttesen 11200 kW teljesítményre képesek, melyet a bérbeadótól származó nyilatkozat is alátámaszt: a megajánlott mozdonyok műszakilag alkalmasak a szinkronüzemben való közlekedtetéshez, külföldön rendszeresen közlekednek ilyen formában. Két összekapcsolt és szinkronüzemben üzemeltetett mozdony együttesen 11200 kW teljesítményre képes. Az érdekelt által az vasúti hatóság (a továbbiakban: vasúti hatóság) részére küldött megkeresésre 2023. október 15. napján megkapott válasz szerint a vasúti hatóság hatályon kívül helyezte a BR 187-es AC 3 mozdonyok típusengedélyének a szinkronüzem kapcsán található korlátozást, 2023. október 15. napján a típusengedélyt ennek megfelelően módosították, így a nevezett vontatójárművek szinkronüzemben közlekedhetnek.

[3] A 2023. december 29. napján kelt összegezés szerint a közbeszerzési eljárás eredményes volt, nyertese pedig a felperes lett. A perben nem álló kérelmező előzetes vitarendezést kezdeményezett, az érdekelt a kérelmező kérelmét elutasította. A kérelmező 2024. január 23. napján jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alpereshez összesen 6 kérelmi elem megjelölésével.

Az alperes határozata

[4] Az alperes 2024. március 14. napján kelt D.54/32/2024. számú határozatával az 1. kérelmi elem körében megállapította, hogy az érdekelt a Kbt. 73. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel; a 2. és 3. kérelmi elem körében a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjára tekintettel; valamint a 4. kérelmi elem körében a Kbt. 73. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseit megsértette. Az 5. és 6. kérelmi elemek tekintetében a jogorvoslati eljárást megszüntette, az érdekelt 2023. december 29. napján kelt összegezését és az azt követően hozott valamennyi döntését megsemmisítette, valamint vele szemben 10.000.000 forint bírságot szabott ki. Döntésének indokolásában a 2. kérelmi elemre vonatkozóan kifejtette, hogy a felperes minőségi értékelési szempontra tett megajánlása nem felelt meg a közbeszerzési dokumentumoknak, annak a SCVPSzU (a továbbiakban: SCVPSzU) nem képezte részét. A felperes nem 0–2, hanem ténylegesen 4 vontatójárművet ajánlott meg, továbbá a szinkronüzem igazolása nem volt megfelelő, mivel a bérbeadói nyilatkozat ezt önmagában nem támasztotta alá, a vasúti hatósággal folytatott levelezés pedig nem képezte az ajánlat részét. A 3. kérelmi elem kapcsán megállapította, hogy a felperes által csatolt bérleti szerződés kivonata nem igazolta egyértelműen, hogy a minőségi értékelési szempontra tett megajánlása alátámasztására bemutatott vontatójárművek a szerződés teljes időtartama alatt rendelkezésre állnak. A felperes a minőségi értékelési szempontot nem megfelelően igazolta, a bérleti jogviszony időbeli hatálya és feltételei nem voltak megállapíthatók, ezért az érdekeltnek az ajánlatot érvénytelenné kellett volna nyilvánítania.

A kereset, az érdekelt nyilatkozata és a védírat

[5] A felperes keresetében az 1-4. kérelmi elemekre vonatkozó megállapítások tekintetében a határozat hatályon kívül helyezését és e körben az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a határozat az általános közigazgatási rendtartáról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-át, 3. §-át, 6. §-át, 62. § (1) bekezdését megsértve iratellenesen bírálta el a jogorvoslati kérelem 1-4. kérelmi elemét. Az alperes iratellenesen állapította meg, hogy az ajánlatában négy vontatójármű szerepelt, holott két vontatójárművet ajánlott meg, amelyek egyenként két-két mozdony szinkronüzemű működtetésével biztosították az előírt teljesítményt. A közbeszerzési dokumentáció nem határozta meg a vontatójármű fogalmát, ezért annak értelmezése a szakmai gyakorlat alapján történt. Az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az ajánlata nem felelt meg a közbeszerzési dokumentumoknak. A járművek rendelkezésre állását igazoló bérleti szerződés kivonat elfogadható volt, a felhívás nem zárta ki annak benyújtását, abból a járművek rendelkezésre állása megállapítható. Az ajánlatkérő érdekelt által elrendelt hiánypótlás formai jellegű volt, ezért a kétszeres hiánypótlás tilalma nem alkalmazható. A közbeszerzési eljárásban a nyilatkozási elv érvényesül, a benyújtott nyilatkozatok és dokumentumok igazolják alkalmasságot. Az alperes jogsértően avatkozott be a bírálati mérlegelésébe, amikor az ajánlatot nem tartotta megfelelően alátámasztottnak, megsértve a Kbt. 69. § (1) bekezdését.

[6] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy felperes ajánlata a minőségi értékelési szempontra vonatkozó ajánlatkérői előírásnak nem felelt meg, mivel ténylegesen négy vontatójárművet ajánlott meg, és a szinkronüzem igazolása az ajánlatban szereplő dokumentumok alapján nem volt megfelelő. Az ajánlatkérő és a vasúti hatóság közötti levelezés nem képezte a felperes ajánlatának részét, ezért azt az ajánlat érvényességének vizsgálata során nem lehetett figyelembe venni. A jogorvoslati eljárásban kizárólag annak vizsgálatára volt lehetőség, hogy az ajánlatkérő az ajánlat elbírálása során a Kbt. szabályainak megfelelően járt-e el. A felperes által benyújtott bérleti szerződés kivonata nem volt alkalmas a járművek rendelkezésre állásának igazolására, mert abból – a teljes szerződés és a keretmegállapodás hiányában – nem volt megállapítható, hogy a járművek a

szerződés teljes időtartama alatt rendelkezésre állnak. Az érdekelt jogsértően fogadta el az ajánlatot, továbbá a hiánypótlás körében a kétszeres hiánypótlás tilalma is beállt.

[7] Az érdekelt a keresethez csatlakozva azt emelte ki, hogy a vitatott kérelmi elemek körében eljárása az általa rögzített ajánlattételi tartalmaknak mindenben megfelelt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a határozatot részben megváltoztatta és az 1. kérelmi elem és 4. kérelmi elem körében a jogorvoslati kérelmet elutasította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az 1. és a 4. kérelmi elemek alaptalanok voltak, az érdekelt eljárása e körben jogszerű. Kifejtette, hogy a Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján az érdekelt köteles volt figyelembe venni a SCVPSzU mint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény szerinti, a vasútüzemi szolgáltatásra kötelezően alkalmazandó normatív utasítás előírásait, mely alapján jogszerűen tekintette úgy, hogy 2 db szinkronüzembe kapcsolt mozdony 1 db vontatójárműnek minősül, ezért a kiírás mennyiségi feltételének a felperes ajánlata megfelelt. Ugyanakkor az ajánlat nem igazolta megfelelően a mozdonyok szinkronüzemben történő működtethetőségét, mivel az ajánlatban szereplő típusengedély korlátozást tartalmazott, és az érdekelt ezt nem a Kbt. szerinti eljárási eszközökkel tisztázta, hanem a vasúti hatóság megkeresésével, amelynek eredménye az ajánlat részét nem képezte, ezért az ajánlatot nem fogadhatta volna el érvényesnek. A felperes által benyújtott bérleti szerződés kivonata nem igazolta megfelelően a járművek rendelkezésre állását, mivel abból a szerződés időbeli hatálya és feltételei nem voltak megállapíthatók. A kétszeres hiánypótlás tilalmára vonatkozó megjegyzést nem tekintette az ügy érdemét érintő kérdésnek. A felperes tényállás-tisztázási kötelezettség megsértésére alapított érvelését alaptalannak találta, mivel az valójában az alperes jogi értékelését vitatta.

Az érdekelt fellebbezése és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az érdekelt fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a 2. és a 3. kérelmi elem tekintetében a jogorvoslati kérelem elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Kbt. 69. §-át és 73. § (1) bekezdés e) pontját, valamint az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési elvet és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését megsértette, mert a bizonyítékokat indokolatlanul formalista és szűkítő módon értékelte, illetve szükségtelen túlbizonyítást követelt meg. A közbeszerzési eljárásban az ajánlattevők és az ajánlatkérő széles mérlegelési (diszkrecionális) joggal rendelkeznek az alkalmasság igazolásának módja és a bizonyítékok értékelése tekintetében, ezért az elsőfokú bíróság jogsértően jutott arra a következtetésre, hogy az ajánlata nem volt megfelelően alátámasztott. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.38.329/2019/9. számú döntésére, amely szerint a bíróság és a jogorvoslati hatóság kizárólag azt vizsgálhatja, hogy az ajánlatkérő a rendelkezésére álló iratok alapján megfelelően bírálta-e el az igazolásokat, és nem léphet az ajánlatkérő helyébe további bizonyítás lefolytatásával. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az ajánlatban és a hiánypótlás során rendelkezésre álló dokumentumok – különösen a vasúti hatóság válasza és a módosított típusengedély, a bérbeadó nyilatkozata, valamint a bérleti szerződés kivonata – alakilag és tartalmilag is elegendőek voltak ahhoz, hogy ajánlatkérőként meggyőződjön a műszaki és jogi alkalmasságról. Az elsőfokú bíróság jogsértően követelte meg a dokumentumok további bizonyító erejét, és a rendelkezésre álló okiratokat indokolatlanul szűkítő értelmezéssel értékelte, holott azok logikailag koherens módon igazolták a követelmények teljesülését. A bérbeadó nyilatkozata a mozdonyok szinkronüzemre való alkalmasságát, a bérleti szerződés pedig a mozdonyok folyamatos rendelkezésre állását igazolja.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozatában az érdekelt fellebbezését támogatta.

[11] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezés nem kapcsolódik a jogorvoslati eljárás és a közigazgatási per tárgyához, mivel a vitatott kérelmi elemek nem alkalmassági követelményekre, hanem a minőségi értékelési szempontra tett megajánlás megfelelőségére, illetve a járművek rendelkezésre állásának igazolására vonatkoztak. Az érdekelt által hivatkozott uniós irányelv az ügyben nem került alkalmazásra. Az ajánlattételi határidő időpontjában a mozdonyok Magyarországon nem közlekedhettek szinkronüzemben, a később módosított típusengedély pedig nem képezte az ajánlat részét. A járművek rendelkezésre állását igazoló bérleti szerződés kivonata nem volt alkalmas annak igazolására, hogy a járművek a szerződés teljes időtartama alatt rendelkezésre állnak, a szerződés teljes tartalma és a keretmegállapodás feltételei nem voltak megismerhetők.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A fellebbezés az elsőfokú ítéletet csak részben támadta, ezért a felülbírálat a keresetet elutasító rendelkezést érintette. A jogorvoslati eljárás keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket az ügy érdemét illetően megfelelően alkalmazta, ítéletében e döntése indokait részletesen és helytállóan fejtette ki, jogi álláspontjával a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egyetért.

[14] A fellebbezés alapján szükséges rámutatni, hogy a közbeszerzési eljárásban alapvető jelentőségű az ajánlattevő szerződés teljesítésére való alkalmassága vizsgálatának és az ajánlat tartalmi megfelelőségének – ezen belül a szakmai ajánlat és a minőségi értékelési szempontokra tett megajánlás – elhatárolása. A Kúria a Kfv.III.37.245/2015/4. számú ítéletében elvi éllel rögzítette, hogy a közbeszerzési eljárásban el kell különíteni egymástól egyrészt a szerződés teljesítésére való alkalmasság feltételrendszerét és annak igazolását, másrészt az ajánlatkérő beszerzési igényére adott konkrét megoldást, azaz a szakmai ajánlatot. A Kúria kifejtette, hogy az alkalmasság a gazdasági szereplő azon képességének vizsgálatát jelenti, amely a szerződés teljesítéshez szükséges személyi, pénzügyi vagy műszaki feltételek fennállását hivatott igazolni. Ezzel szemben a szakmai ajánlat az ajánlattevő konkrét vállalását, az ajánlatkérő beszerzési igénynek való megfelelést tartalmazza, a gazdasági szereplő megoldása a beszerzési igényre, az ajánlatkérő által elvárt specifikáció alapján. Az alkalmasság és a szakmai ajánlat eltérő funkciójú jogintézmények: az előbbi a gazdasági szereplő teljesítési képességének előzetes vizsgálatára szolgál, az utóbbi pedig a beszerzés tárgyára adott konkrét ajánlati vállalást testesíti meg. Az említett döntésében a Kúria a hiánypótlás szükségességét állapította meg, tekintettel arra, hogy „miután a perbeli esetben a mintapéldányt az alkalmasság körében kellett benyújtani, és nem a szakmai ajánlat részeként, az ajánlatkérőnek a hiánypótlás jogintézményét alkalmaznia kellett volna (...).” Ugyanez az elhatárolás jelenik meg a Kúria Kfv.III.37.245/2015/4. számú ítéletében: „a műszaki-szakmai alkalmassági követelmény és az ajánlat műszaki tartalmának törvényi rendeltetése eltérő, azok kiírástól eltérő igazolása, illetve megajánlása, más- más jogkövetkezménnyel jár. Míg az előbbi hibája hiánypótlással korrigálható, az utóbbié nem feltétlenül, csak a Kbt. 83. §-a szerinti korlátok között.”

[15] E kúriai elhatárolás a Kbt. alapján is irányadónak tekintendő, mivel a hatályos törvény szerkezete és fogalomrendszere ezt a dogmatikai különbségtételt lényegében fenntartja. A Kbt. külön fejezetben rendezi az alkalmassági követelmények rendszerét, amikor kimondja, hogy az ajánlatkérő a szerződés teljesítésére való alkalmasság megítélése

érdekében határozhat meg gazdasági és pénzügyi, valamint műszaki és szakmai alkalmassági feltételeket. A Kbt. 65. § (1)-(3) bekezdései kifejezetten rögzítik, hogy ezek a követelmények a gazdasági szereplő teljesítési képességének vizsgálatára szolgálnak, és csak a közbeszerzés tárgyához igazodó, a teljesítéshez szükséges mértékben írhatók elő. Az alkalmasság tehát a Kbt. alapján a gazdasági szereplő képességeinek előzetes értékelését jelenti.

[16] Ezzel szemben az ajánlat tartalmi megfelelősége – amelybe a minőségi értékelési szempontokra tett megajánlás és annak igazolása is tartozik – az ajánlat bírálatának körében értékelendő. A Kbt. 69. § (1) bekezdése értelmében az ajánlatkérőnek az ajánlatok elbírálása során azt kell vizsgálnia, hogy azok megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban és a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. Amennyiben az ajánlat nem felel meg a felhívásban vagy a közbeszerzési dokumentumokban meghatározott követelményeknek, az a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján érvénytelen. A szakmai ajánlat fogalmát a törvény (Kbt. 3. § 37. pont) a beszerzés tárgyára, valamint a műszaki leírásban és a szerződéses feltételekben meghatározott ajánlatkérői előírásokra tett ajánlatként határozza meg, amely a konkrét beszerzési igényre adott megoldást jelenti. A hiánypótlás szabályai is ezt a különbségtételt tükrözik: míg az alkalmassági igazolások körében a hiánypótlás szélesebb körben alkalmazható, addig a beszerzés tárgyára, a teljesítés módjára vagy a szerződéses feltételekre vonatkozó dokumentumok tekintetében a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontja csak nem jelentős, egyedi részletkérdésre vonatkozó hiba javítását engedi meg.

[17] A fentiekből következően a Kúria által a Kfv.III.37.245/2015/4. számú ítéletben kimunkált elhatárolás a Kbt. rendszerében is változatlanul alkalmazható: az alkalmasság a gazdasági szereplő teljesítési képességének vizsgálata, míg a szakmai ajánlat – és e körben a minőségi értékelési szempontokra tett megajánlás – az ajánlat tartalmi megfelelőségének körében értékelendő.

[18] A fellebbezés érvelése e dogmatikai különbségtételt figyelmen kívül hagyva az alkalmasság kérdésére építi álláspontját, és abból indul ki, hogy az elsőfokú bíróságnak az ajánlatkérőnek az ajánlattevő szerződés teljesítésére való képességét kellett volna vizsgálnia, értékelnie. A jelen ügyben azonban nem az ajánlattevő általános teljesítési képessége volt vitatott, hanem a minőségi értékelési szempontokra tett megajánlás megfelelősége és annak okirati alátámasztottsága, tehát az, hogy ajánlat minőségi értékelési szempontoknak való megfelelősége az ajánlat részét képező dokumentumok alapján egyértelműen megállapítható-e.

[19] A közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő által meghatározott feltételrendszer az ajánlatok elbírálásának kötelező mércéje. Az ajánlatkérő az eljárás lefolytatása és az ajánlatok elbírálása során nem rendelkezik mérlegelési szabadsággal abban a tekintetben, hogy az általa előzetesen meghatározott követelményektől eltérjen. A felhívás és a közbeszerzési dokumentáció együttesen határozza meg mindazon műszaki, szakmai és tartalmi követelményeket, amelyek teljesítését az ajánlatkérőnek az ajánlatok vizsgálata során ellenőriznie kell, és amelyekhez az értékelési folyamat során maga is kötve van: a felhívás és a dokumentáció által kijelölt normatív keretek között köteles eljárni. A bírálati szakaszban kizárólag annak vizsgálata végezhető el, hogy az ajánlatok megfelelnek-e a felhívásban és a dokumentációban rögzített feltételeknek, és e vizsgálat eredményeként az ajánlatkérő köteles azokat az ajánlatokat, amelyek e követelményeknek nem felelnek meg, érvénytelené nyilvánítani és az értékelésből kizárni.

[20] A Kúria a Kfv.III.37.095/2014/6. számú ügyben olyan tényállás mellett foglalt állást, ahol az ajánlatkérő a dokumentációban előírt követelményekhez kapcsolódó műszaki jellemzőt – a felhasznált papír alapanyagát – a benyújtott mintákon keresztül kívánt ellenőrizni. A döntés lényege abban ragadható meg, hogy amennyiben az ajánlatkérő egy

adott műszaki paraméter teljesítését konkrét dokumentum benyújtásához köti, és e dokumentum egyben a megajánlott termék lényeges jellemzőjét is meghatározza, úgy az ajánlat megfelelőségének megítélése során az ajánlatkérő kizárólag ezen dokumentum tartalmából indulhat ki. Ha a benyújtott dokumentum a kiírás szerinti követelménynek nem felel meg, az ajánlat nem tekinthető megfelelőnek. „A kérelmezői ajánlat érvényességének megítélésekor az ajánlati felhívás és dokumentáció előírásainak volt döntő jelentősége, az abban foglaltak teljesítését kellett vizsgálni ahhoz, hogy az ajánlatkérői döntés jogszerűsége megítélhető legyen. Helyesen jutott a másodfokú bíróság azon következtetésre, hogy a Kbt. kógens rendelkezéseiből következően az ajánlattevőknek valamennyi kinyilvánított ajánlatkérői elvárást teljesíteniük kell ahhoz, hogy az ajánlatuk érvényesnek minősüljön, sőt az ajánlatkérőnek nem csak joga, de kötelessége is az ajánlatot érvénytelenné nyilvánítani és az értékelésből kivonni, ha az valamely általa kiírt követelménynek nem felel meg.” A Kúria rámutatott arra, hogy az ajánlat érvényességének megítélésekor az ajánlati felhívás és dokumentáció előírásainak volt döntő jelentősége, az abban foglaltak teljesítését kellett vizsgálni ahhoz, hogy az ajánlatkérői döntés jogszerűsége megítélhető legyen.

[21] A jelen ügyben az ajánlati felhívás a minőségi értékelési szempont körében kifejezetten rögzítette, hogy a megajánlás alátámasztására benyújtandó dokumentumok – így különösen a vontatójárművek rendelkezésre állását igazoló iratok és a hatósági típusengedély – a szakmai ajánlat részét képezik. Ebből következően az ajánlatkérő a bírálattal során nem térhetett el attól a követelményrendszerrel, amelyet maga állapított meg: a megfelelés kizárólag az ajánlatban benyújtott dokumentumok tartalma alapján volt vizsgálható, és nem volt lehetőség arra, hogy a dokumentációban előírt bizonyítási módot más, utóbb keletkezett vagy az ajánlat részét nem képező iratokkal helyettesítse, illetve azok hiányosságát feltételezések útján pótolja.

[22] Amennyiben az ajánlat részeként benyújtott dokumentum a szakmai ajánlat tartalmát határozza meg, úgy az az ajánlat műszaki tartalmának részévé válik. A minőségi értékelési szempontokhoz kapcsolódó megajánlásból és annak alátámasztása körében az ajánlat részét képező dokumentumokból kétséget kizáróan megállapíthatónak kell lennie az ajánlatnak való megfelelésnek. A szinkronüzemre vonatkozó alkalmasság utóbb, az ajánlat részét nem képező vasúti hatósági állásfoglalással történő igazolása e követelménynek nem felel meg, mivel az ajánlat elbírálása során kizárólag az ajánlatban szereplő iratok vehetők figyelembe. Ugyanígy, a rendelkezésre állás igazolására szolgáló bérleti szerződés kivonata – amennyiben annak tartalmából a jogviszony időbeli hatálya és feltételrendszere nem állapítható meg egyértelműen – nem alkalmas a megajánlás alátámasztására, mivel a megfelelés nem alapítható feltételezésre vagy a dokumentumokból le nem vezethető következtetésekre.

[23] Az elsőfokú bíróság – a határozatban érvelését elfogadva – helytállóan indult ki abból, hogy a minőségi értékelési részszerzőpontok alátámasztása körében az ajánlatkérő kizárólag az ajánlat részét képező dokumentumok alapján volt jogosult és köteles a megfelelőséget megítélni. A közbeszerzési dokumentumok egyértelműen meghatározták, hogy a megajánlás alátámasztására milyen iratokat kell csatolni. Ezzel összefüggésben irányadó a Kbt. 50. § (4) bekezdéséből fakadó követelmény, amely szerint a dokumentációknak olyan módon kell meghatározniuk a feltételeket, hogy azok alapján a gazdasági szereplők egyenlő eséllyel tehessenek megfelelő ajánlatot, továbbá az ajánlatkérő a Kbt. 81. § (11) bekezdése folytán e feltételekhez kötve van, és azoknak utóbb nem tulajdoníthat a dokumentumokból ki nem tűnő tartalmat. Ennek megfelelően az ajánlatkérő a bírálattal során nem vonhatott be olyan iratokat vagy információkat, amelyek nem képezték az ajánlat részét, és nem alapíthatta döntését olyan körülményekre sem, amelyek a benyújtott dokumentumokból nem voltak egyértelműen levezethetők.

[24] A 2. kérelmi elem körében ebből az következik, hogy a szinkronüzemre való alkalmasságot az ajánlatban csatolt, a felhívásban rögzített dokumentumoknak kellett volna egyértelműen igazolniuk. Az ajánlat részét képező típusengedély ugyanakkor korlátozást tartalmazott, amelyből a szinkronüzemre való alkalmasság nem volt megállapítható, így a megajánlás megfelelősége az ajánlati dokumentáció alapján nem volt bizonyított. Az ajánlattételi határidőt követően beszerzett hatósági válasz – függetlenül annak tartalmától – nem vált az ajánlat részévé, ezért annak figyelembevételére a bíralat során nem kerülhetett sor. A fellebbezés tévesen helyezi a hangsúlyt arra, hogy a bérbeadó nyilatkozata önmagában alkalmas lenne a szinkronüzem igazolására. A közbeszerzési dokumentáció nem a szabad bizonyítás elvére épül, hanem kötött, kifejezetten meghatározta, hogy a minőségi értékelési részszempont alátámasztására a hatóság által kiadott típusengedély szolgál. A dokumentáció kötött rendszeréből következően a hatósági típusengedély – mint a jármű műszaki alkalmasságát rögzítő hatósági, közhiteles okirat – elsődleges bizonyítási eszköz, amelyet a bérbeadói nyilatkozat nem írhat felül, különösen akkor nem, ha a kettő között ellentmondás áll fenn. A bérbeadó nyilatkozata ezért nem alkalmas arra, hogy a típusengedélyben szereplő korlátozást megszüntesse. A Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérőnek az ajánlatokat a benyújtott dokumentumok alapján kell elbírálnia, ezért a bíralat során figyelembe vehető iratok köre az ajánlat részét képező dokumentumokra korlátozódik. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a szinkronüzem igazolása az ajánlatban szereplő dokumentumok alapján az ajánlatkérő az ajánlatot nem fogadhatta volna el érvényesnek.

[25] A 3. kérelmi elem körében az elsőfokú bíróság szintén helyesen állapította meg, hogy a felperes által csatolt bérleti szerződés kivonata tartalmában nem felelt meg annak az elvárásnak, hogy a vontató járművek rendelkezésre állását a teljesítés teljes időszakára igazolja. A közbeszerzési dokumentáció alapján a megajánlott járművek rendelkezésre állását a szerződés teljes időtartamára kiterjedően kellett igazolni. A benyújtott bérleti szerződés kivonata azonban e követelményt nem teljesítette, nem volt megállapítható belőle a bérleti jogviszony pontos időbeli hatálya, a keretmegállapodás releváns feltételei, valamint az sem, hogy a járművek a szerződés teljes időszakában a felperes rendelkezésére állnak-e. Okszerűtlen a fellebbezés azon érvelése, hogy a bérleti szerződés kivonata a visszaszolgáltatásig fennálló rendelkezésre állást igazolja. A hivatkozott kitétel („visszaszolgáltatásig”) konkrétan nem azonosítható rendelkezésre állási feltételt jelent, tartalmilag nem egzakt, nem időben meghatározott, és nem alkalmas arra, hogy a szerződés teljesítési időtartamára nézve egyértelmű, ellenőrizhető rendelkezésre állást igazoljon, mivel mint időbelileg nyitott megfogalmazás nem ad választ arra a kérdésre, hogy a visszaszolgáltatás mikor és milyen feltételek mellett következhet be, nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a járművek a szerződés teljesítési időszaka alatt bármely időpontban kivonásra kerüljenek a teljesítésből. A kivonat nem tartalmazta a jogviszony egzakt időbeli hatályára, megszűnésének feltételeire, valamint a keretmegállapodás releváns rendelkezéseire vonatkozó adatokat, így abból nem állapítható meg, hogy a járművek a teljesítési időszak egészében ténylegesen rendelkezésre állnak. A bérleti szerződés kivonatából a minőségi értékelési szempontnak való megfelelés egyértelműen nem vezethető le, az érdekelt érvelése valójában feltételezésekre építi a megfelelőség igazolását, amely ellentétes a minőségi értékelési szempontok alátámasztásával szemben támasztott azon követelménnyel, hogy annak kétséget kizáróan és dokumentumokkal igazoltnak kell lennie.

[26] Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a Kbt. rendszeréből és a kúriai joggyakorlatból következő dogmatikai elhatárolás alapján a fellebbezés műszaki, szakmai alkalmasság körében alkalmazható bizonyítást érintő érvelése a jelen ügyben nem irányadó jogintézményre épül. A 2. és 3. kérelmi elem tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ajánlat részeként benyújtott hatósági típusengedély minőségi

értékelési szempontnak való megfelelést nem igazolta, a vasúti hatóság utólagos igazolása az ajánlat részét nem képezte, a bérleti szerződés kivonata pedig nem igazolta kétséget kizáróan a járművek rendelkezésre állását, ezért az ajánlatkérő érdekelt az ajánlatot e körben nem fogadhatta volna el érvényesnek a Kbt. 69. § (1) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pereszes érdekeltet az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (48.000 forint) összegű fellebbezési illetéket az érdekelt a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján megfelelő eltéréssel alkalmazandó, a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a kötelezett megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 17.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró